

## యేసు చరిత్రలో తప్పిపోయిన సంవత్సరములు

మనకందరికి రహస్యములనిన ఇష్టము ప్రత్యేకముగా పారమును కల్గినవండి. విషయమెంత భావగర్జుతమైతే, రహస్యమంత ప్రశ్నలైనది. అర్థాదెన మరియు భద్రవరచబడి దాచబడిన ఈ జ్ఞానము అభ్యాసించబడిన జ్ఞానమును సూక్ష్మ మైనదిగా చేయసు. ప్రజలు ఏమి పోగొట్టుకొన్నారో తెలిసినవారు దానిని కనుగొన్నారు. ఒక ఒడంబడికను వాస్తవముగా చూచే మరియు - “యేసు చరిత్రలో తప్పిపోయిన సంవత్సరముల” మర్గమును విప్పి జ్ఞానులు ధన్యములు. చాలమంది ప్రజలు క్రొత్త ఆత్మియత చేత పరవతలై, పరంవరగా వచ్చే కైగ్రష్టవులకు తెలియని ప్రపంచ యూత్రికుడైన యేసును హత్తుకొనిరి.

పారంపర్యాచారంగా వచ్చే కైగ్రష్టవులు కల్గిన యేసును గూర్చిన జ్ఞానము, ప్రాచీన పాలస్త్రీనాలో మాత్రమే ఉండే యూదా పరిస్తీతులలో ఆయనను పెద్దుంది. ప్రవక్తలచే వాగ్దానము చేయబడిన రీతిగా క్రీస్తు కుంటిపారిని బాగుచేయటకు, పేద ప్రజలకు ఆహారమిచ్చటకు, చనిపోయినవారిని లేపుటకు, దేవుని రాజ్యమును ప్రకటించుటకు, దేవునికి విధేయత చూపుటకు, ఆనేకుల కొరకు విమోచన క్రయధనముగా చనిపోవుటకును, ఆయన దైవత్యమును మరియు అనమానమైన ఆయన ధర్మమును నిరూపించుకొనునట్లు మృత్యువును జయించి తిరిగి లేచుటకును యూదా ప్రజలయొద్దకు వచ్చేమి. ఆయన ఆరోహణుడై (పరలోకానికి తిరిగి వెళ్ళటి) వెళ్ళక ముందు, సర్వలోక జాతులను శిష్యులను చేయుమని యేసు తన శిష్యులకు ఆజ్ఞాపించెను (మత్తుయి 28:18-20; ఆపో.కా. 1:8); అయినమూ, ఆయన స్వాంత పరిచర్య (సేవ) పాలస్త్రీన దేశమైన ఆయన మాతృ భూమికి పరిమితమైనది.

బైబిలు పరిజ్ఞానములో, యేసు లోక రక్తకుడగుటకు ప్రపంచ యూత్రికుడు

కానక్కరలేదు. ఐగుప్పునకు యేసు యొక్క యూత్, బాల్యమునకు చెందినదిగా మత్తుయి(సువార్తికుడు) వ్రాసెను కాని హోదు రాజు ఖథమునుండి పలాయనమగుట యొక్క ప్రాముఖ్యత, ప్రవచనమయొక్క నెరవేర్పుగా వివరించబడినది. “ ఐగుప్పులోనుండి నా కుమారుని పిలిచితిని” (మత్తుయి 2:15; హోషయ 11:1 చూడండి). దేవుడు యేసును “�గుప్పులోనుండి” పిలిచెను ఐగుప్పువైపునకు కాదు లేక ఇతర తూర్పు ప్రదేశానికి కాదు.

యేసు ఆయన స్వాస్థులములోని సమాజ మందిరములో బోధించినప్పుడు, అనేకులు ఆయన బోధకు ఆశ్చర్యపడి విస్మయమెందిరి. “... ఈ సంగతులు ఇతనికి ఎక్కుడనుండి వచ్చేను? ఇతని చేతులవలన ఇల్లీ అద్భుతములు జరుగుటకు ఇతనికియ్యబడిన రా జ్ఞానమెట్టేది? ఇతడు మరియ కుమారుడు కాడా? ఇతడు యాకోబు, యోసే, యూదా, సీమాను అనువారి సహాదరుడగు వర్ణించాడు కాడా? ఇతని అక్కచెల్లెంద్రందరు మనతోనున్నారు కాడా?” (మార్కు 6:2,3; మత్తుయి 13:53-58). వారు ఎరిగిన యేసు - ఈ స్వాస్థులపు బాలుడు, ఇంత అధికారముతో బోధించి అద్భుతములు చేయునని తెలిసికొనుటకు అదిరిపడిరి.

యేసుయొక్క బైబిలు చరిత్ర, 12 మరియు ముహై సంవత్సరాల మధ్యగల ఆయన ఛీవితమును లూకా సువార్తలోని ఒక్క వాక్యము సంగ్రహముగా తెల్పినది: “ యేసు జ్ఞానమందును, వయస్సునందును, దేవుని దయయందును, మనమ్మల దయయందును పర్ఫల్లుచుండెను.” అయిననూ, ఆయన పొలస్థితా దేశమును విషిచిపెట్టేవని ఏ విధమైన సూచన లేదు. వర్ణ వానిగా ఆ విధంగా చేయుటకు ఏ కారణమును లేదు. దేవుని కుమారునిగా ఆయన, “ ఇక్కాయేలు ఇంటివారై నశించిన గొళ్ళలయొద్దకేగాని మరి ఎవరియొద్దును నేను వంపబడలేదు.” అనెను (మత్తుయి 15:24). యేసు ఎప్పుడునూ మరి గొప్పుదైన బోధను వెదకుటకు లోకములో పరిశోధన

చేయుటలో ఆసక్తి చూపలేదు : వాస్తవానికి “ రక్తణ యూదులలోనుండియే కళ్లుచున్నది ” (యోహాను 4:22) అని ఆయన సమరయ స్త్రీతో నమ్మకమైన రితిలో నిధారించెను. సువార్తలను చదువుట యేసుయొక్క జీవితములో ఏ విధమైన లోపమును (ఆంతరాయమును) బయలుపరచదు. సంవత్సరములేవీ సష్టుమైపోలేదు(పోగొట్టుకొనబడతలేదు). విశేషంగా కొన్ని సంవత్సరములు సంగ్రహించబడినవి. యేసుయొక్క తరువాతి సేవ, ఆయన చిన్న బిట్టగానున్నప్పుడు వేదాంతములో కనుపరచిన శ్రద్ధ వలన ఆయన తన తండ్రినుండి వడ్రంగి పని నేర్చుకొనేటప్పుడు లేఖనములను(శాస్త్రములను) అధ్యయనము చేసినట్లు మనము ఊహించుకొనవచ్చును. “ పోగొట్టుకొనివ సంవత్సరములు ”గా ఆసుకొనబడిన దానిపై బైబిలు పండితుడైన ఎగ్గర్ గుడిస్పిక్ యేసు “ ఎవ్వరునూ, ఎప్పుడునూ వాడని విధంగా ఆయన ఆ కాలములో అటువంచి ఆధికారంతో ” హాచ్చి ప్రవక్తలను వాడివాడు అనడంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు.(1)

సువార్తలలో యేసుయొక్క బహిరంగ సేవకు కీలకమైనది తూర్పున నిపాసము చేయుటకాదుగాని ఆయన భాష్టిన్నమే. ఇది తండ్రియైన దేవుడు బహిరంగంగా ఆయనకు ఆధికారమిచ్చి ముద్రవేసిన సమయము మరియు పరిశుద్ధాత్మ శక్తితో ఆయనమీదికి పచ్చిన సమయము. యేసుయొక్క తరువాతి బోధ మరియు సేవ ఒక ప్రాందవ గురువు లేక బోధ్య పండితుని సేవ లేక బోధవంచిది కాదు. ఆయన పునరుర్థానమును బోధించినాడు, అపతారమును గూర్చి కాదు. ఆయన తన శిష్యులకు ఒక వ్యక్తిగత దేవునితో సంబంధమును కలిగియుండాలని బోధించినాడు, పురుషవిహీన(వ్యక్తిగతము కాని) సిద్ధాంతమును కాదు. ఆయన శరీరములో ఆపమానమైన రితిలో దేవునిగా ఉండుటకు ప్రకటించుకొని మరియు ప్రత్యక్షంగా చూపించినాడు, దేవుని తెలిసికానిన గురువులలో ఒకనిగా కాదు (2).

అయినప్పటికీ, క్రొత్త నిబంధనమండి రెండు లేఖన భాగములు కొన్నిసార్లు

యేసును ప్రపంచ యాత్రికుగా తీర్పుతీర్పినవి. మొదటిది యోహను 2:25-“ యేసు చేసిన కార్యములు ఇంకను అనేకములు కలపు. వాటిలో ప్రతిదానిని ఏవరించి ప్రాసినయెతల అట్లు ప్రాయబడిన గ్రంథములకు భూలోకమైననూ చాలదని నాకు తోచుచున్నది ” (3). ఇది తూర్పువైపునకు చేసిన వృత్తాంతములకు అవకాశమిచ్చివట్లనిపించుచున్నది. అయినప్పటికి, దీనికి సమమైన వాక్యభాగము ఈ వచనమునకు మరింత స్వప్తితను చేకూర్చున్నది.

మరియు అనేకమైన యితర సూచకక్రియలను యేసు తన శిష్యుల యెదుట చేసిను; అవి యా గ్రంథమందు ప్రాయబడియుండలేదుగాని యేసు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు అని మీరు నమ్మువట్లును, నమ్ము ఆయన నామమందు జీవము పొందువట్లును ఇవి ప్రాయబడెను (యోహను 20 : 30, 31).

యోహను యేసుయొక్క అద్భుతశక్తిచేత ముంచెత్తబడినాడు కాని యేసునందు విశ్వాసమును ప్రోత్సహించుటకు కొన్ని ఖచ్చితమైన భాగములను ఎన్నుకోవాడు. యేసు కార్యముల పూర్తి ఏవరఱకు భూలోకములోని గ్రంథములన్నియు సరిపోవు అని చెప్పబడిన వాక్యము ఆయనను గూర్చి చెప్పబడిన దేనిగూర్చియైనమూ సామాన్యమైన ధృవీకరణ కాదు. హాస్తహానికి, యోహను మొదటి పుత్రికలో క్రీస్తు సిద్ధాంతములను అపార్థము చేసికావే క్రీస్తు విరోధులను గురించి పోచ్చరించెను (యోహను 4:1-4). ఈ లోకములో మదర్ థెరిస గురించి చెప్పే స్వీయ చరిత్రలన్ని ఆమె ప్రేమాకార్యములను గురించి ప్రాయముటకు సరిపోవు అని ఒకరు చెప్పుచున్నాని ఆమె ప్రాన్స్పెలో తన యోహన కాలమును అందానికి ఒక సమూహాగా గడిపెనని చెప్పే ఆమె స్వీయచరిత్రకు దారి తీయదు! పోలస్తీనా దేశఫులో యేసు ఆయన శిష్యులతో ఉన్నప్పుడు చేసిన కార్యములను యోహను చెప్పుచున్నాడు. పోగొట్టుకొనిన సంవత్సరములు ప్రశ్నాధకము

యేసు మర్గము (1984), అనే తన పుస్తకములో జావెట్ బాక్ బాష్టిస్టుమిచ్చే యోహాను యేసును ఎరుగలేదు అని చెప్పిన యోహాను 1:31ను యేసు చాల కాలము వరకు పాలస్తీనా దేశమునుండి దూరముగా ఉండెననుటకు నిదర్శనముగా తీసికాని చెప్పేను. లేకపోయినవో, యేసుయొక్క సహాదరుడు యోహాను ఆయనను గుర్తించేవాడు(4). యోహాను “ ఇక్కాయేలునకు ప్రత్యక్షమగు దినమువరకు అరణ్యములోనుండి” ఒంటరిగా జీవించిన వ్యక్తి (లూకా 1:80) అనే సృష్టిమైన వాత్సవమును బాక్ గుర్తించలేక పోయినారు; ఆయన యేసుతో పెరగలేదు కాబట్టి యేసును ఎరిగియిండక పోవచ్చును. యేసు మీద పరిశుధాత్మ దిగి వచ్చినదన్న వాప్సవము తప్ప యోహాను యేసే మెసిన్యాయని తెలిసికాన లేకపోయినాడు అని కూడ అర్థమియ్యవచ్చును (యోహాను 1:29-34). ఏది ఏమైనప్పటికిని, పోగాట్లుకొనిన(తప్పిపోయిన) సంవత్సరములు మరియు ప్రపంచ యాత్రలు ఒకే విషయము కాదు.

అయిపప్పటికినీ, ఈ నిశ్శబ్ద లేక “ తప్పిపోయన”(పోగాట్లుకొనిన) సంవత్సరములు సంగ్రహించబడిన సంవత్సరములలో యేసుయొక్క పూర్తి అర్థమున్నదని నమ్మిన ఆనేకమందిని బ్రమలోనికి మరియు పరధ్యానము లోనికి నడిపించినది.

**నోటోవిచ్ నికోలస్ యొక్క ప్రవేశము:**

1894లో రష్యా దేశానికి చెందిన నోటోవిచ్ నికోలస్ అనే దినచర్య ల్రాన్ జర్జుల్స్, ఒక సంవత్సరములోనే ఎనిమిది సార్లు అచ్చ వేయబడి చాల ప్రసిద్ధి చెందిన వివాదాన్నిదమైన యేసుయొక్క అవిదితమైన జీవితము అనే గ్రంథమును ప్రాణ్సు దేశములో ప్రమరించినాడు. తరువాత అదే

సంవత్సరములో, జర్గున్ మరియు ఇటాలియన్ తర్రుమాలతో పాటు ఆంగ్ల తర్రుమాలు, కొన్ని సంవత్సరములైన తర్వాత స్క్యూడీషన్ (1896) మరియు స్ట్రోనిషన్ (1909) తర్రుమాలు కూడా వెలువడినవి(ర). నోటోవిచ్ చెప్పినవి ఎంత సాహసముతో కూడినవో అతని కథ కూడా అంతే వింతెనది(క్రొత్తది). అతని కథ సరియైనది, చారిత్రాత్మికమైనదే అయితే స్టాపించబడిన కై గ్రహప్యము సరియైనది కాదు.

ఈ వివాదము యేసు 13 నుండి 29 సంవత్సరముల మధ్య వయస్సులో తూర్పుకు ప్రయాణము చేయుటకొరకు పాలస్త్రీనాను వదలిపెడ్డాడనని చెప్పే “మానవ కుమారులలో అగ్రగణ్యాడు : పరిశుద్ధులైన జస్స జీవితము” అనే పోయినదని అనుకొన్న టిబెట్కు చెందిన గ్రంథముపై కేంద్రీకరించబడినది. నోటోవిచ్ మరి విశేషంగా చిన్నగా ఉన్న ఈ గ్రంథమును అతని గ్రంథానికి కేంద్రముగా(ప్రాణముగా) పెట్టుకొనెను. అతడు ఏ విధంగా పోగొట్టబడిన గ్రంథమును కనుగొన్నాడో మరియు దాని ప్రాముఖ్యతను గూర్చి ఏమి చేసినాడో వివరిస్తూ కొన్ని వ్యాపములను దీనికి చేర్చినాడు.

1907లో నోటోవిచ్ చెప్పిన అనేక విషయములను ప్రతిధ్వనించే, యేసుక్రీస్తు యెమక్క అక్సోరియన్ సువార్తన లెవి డౌనింగ్ మాధ్యమ గ్రంథముగా అంకితము చేసాను. ఎలిజిబెట్ క్లార ప్రొఫెసర్ (1984) యెమక్క యేసు పోగొట్టుకొనిన సంవత్సరములు, జానెట్ బాక్యోక్క యేసు మర్యము మరియు హోల్లర్ కెర్న్సీన్స్ యెమక్క యేసు భారతదేశములో నివసించెను (1986) వంటి అనేక పుస్తకములు - నోటోవిచ్, డౌనింగ్ మరియు ఇతరులు చెప్పిన విషయములను చారిత్రాత్మిక కై గ్రహప్యమునకు ముఖ్యమైన సహాయుగా చూపించినవి. కొద్ది మార్పులతో వారందరు గూర్చిన తూర్పుపకు యేసు పరదేశఫుడు కాదని నమ్ముడురు. ఆయన అక్కడ జీవించి ప్రాచీన బోధలను గ్రహించి, పాలస్త్రీనాకు జ్ఞానము పొందిన గురువుగా తిరిగి వచ్చెను. కానీ ఇదంతయి రష్యాకు చెందిన నోటోవిచ్ అనే కలవరపరచే

దివచర్య ప్రాసే జర్నల్స్‌ప్రైవేట్ చే ప్రారంభించబడినది. అతడు అసలు ఏమి చెప్పేను మరియు దానికి రుజూవు ఏమిటి?

యేసు క్రీస్తు అవిదిత జీవితము అనే పుస్తకము యొక్క పీరికలో నోటోవిచ్ టర్క్ యుద్ధమైన తర్వాత(1877-78), “ భారత దేశాన్ని, మరియు ఆ దేశ ఆచారములను సంతరించుకొనే ప్రజలను, గొప్పదియు, మర్మముతో కూడిన ప్రాచీనత్వము మరియు వారి దేశముయొక్క బ్రహ్మందమైన, గంభీర ధర్మము”ను అధ్యయనము చేయుటకు భారత దేశమునకు ప్రయాణము చేసెను(ర). అనేక ప్రయాణములైన తర్వాత అతడు లడాక్, టిబెట్కు చేరి ఆక్కయనుండి రష్యాకు తిరిగి వెళ్ళుటకుద్దేశించెను. కాని ఆక్కయన్నప్పుడు కొన్ని గొప్ప ఆశ్రమములలో(మంగలు) “ యేసు క్రీస్తు జీవితమునకు సంబంధించిన ఆనేక ప్రాచీన చరిత్రలను ” ప్రధాన లాఘనుండి వినియువ్వాడు(7). నూతన శక్తితో నోటోవిచ్ రష్యాకు తిరిగి వెళ్ళుటకు బదులు ఆయన ఈ చరిత్రలను వెదకీ వెంటాడుటకు తీర్మానించుకొనెను. లడాక్ రాజధానిరైన లేహలో ఉన్నప్పుడు, ప్రధాన లాఘ ఈ ప్రాయబడిన పుస్తకముల కాపీలు ఉంచబడినవని చెప్పిన హిమిన్ ఆశ్రమమును దరిగించెను. అనుమానమును రేకెత్తించకుండు నిమిత్తము, అతడు భారతదేశమునకు తరలి వచ్చుటకు తీర్మానించుకొనెనని చెప్పుచువ్వాడు(8). అతడు తరలి వచ్చిన తర్వాత, తపంతటతానే కాలు విరుగుగొట్టుకొని తద్వారా చికిత్స కొరకు చివరిగా “ పోగొట్టుకొనివ ” యేసుయొక్క సంవత్సరములను తిరిగి సంపూర్ణించుకొనుటకు హిమిన్కు తిరిగి వచ్చెను. అతని విన్నపము ఏద ప్రధాన లాఘ “ యేసు క్రీస్తుకు సంబంధించిన ప్రాత పూర్వకమైన లేఖనములను తెచ్చి ఇచ్చేను మరియు అతనికి భాషాంతరము చేసేవాడు లాఘ చదివినదంతయు టిబెట్ భాషనుండి తర్లుమా చేసి అతని నోటుపుస్తకములో ప్రాసెను(9). ” ఆ వృత్తాంతములో “ బ్రాహ్మణులచేత మరి ముఖ్యముగా నేపాల్ మరియు భారత దేశమునకు చెందిన బొధు చరితకారులవేత(10) ఖచ్చితమైన పవరజలు వేయబడుటచేత ” దాని

ప్రామాణికతను అతడు అనుమానించలేదు.

నోటోవిచ్ ఆ దస్తావేజు యొక్క ప్రామాణికత విషయములో ఎంత రూఢిగా ఉండెననగా అతడు తన హాస్త కవచమును క్రొత్త నిబంధన సువార్తలను ఆదరించిన వారియొదుట పారవేసి అతడు కనుగొనినది “యేసు చనిపోయిన మూడు లేక నాలుగు సంవత్సరాల తర్వాత సమకాలినుల మరియు సాక్షుల వివరణలనుండి సంగ్రహించబడినది కాబట్టి సువార్త వివరణలకంటే సత్యమునకు దగ్గరగాను మరింత రూఢియైన రితిలోనున్నదని చెప్పచున్నారు.” ఎందుకనగా అతడు ఇని తరువాతి కాలములో ప్రాసినవని అనుకోన్నాడు(11).

కాబట్టి బయలుపురచబడిన, రూఢిగా చెప్పబడిన మూల గ్రంథము, వృత్తాంతపు ప్రపాపమువలె ప్రపహించుచున్నది. కానీ ఈ మూలగ్రంథము ఏమి చెప్పచున్నది?

పరిశుద్ధుతైన ఇస్సి(యేసు) జీవితము:

నోటోవిచ్ యేసు క్రీస్తుయొక్క ఆవిదితమైన జీవితము అనే గ్రంథములోనే “మానవ కుమారులలో అగ్రగణ్యాదు : పరిశుద్ధుతైన ఇస్సియొక్క జీవితము” అనే పేరు గల గ్రంథముగా ప్రచురించినాడు. అది వచనములు కల్గిన 14 అధ్యాయములుగా విభజించబడినది. అది “ ఇశ్రాయేలు దేశములో ఒక గొప్ప నేరము చేయబడినది”(1:1) “ విశ్వముయొక్క ఆత్మను కల్గిన న్యాయవంతుడైన గొప్ప ఇస్సిను ” హత్యచేసిన(1:2) విషయంలో కూడిన విలాపముకల్గిన ఉపోథ్యాతముతో ఆరంభమగుచున్నది. ప్రజలను, అపారమైన కృపకల్గిన అభేద్యమైన(విడదీయలేని) ఏక్కక సృష్టికర్త దగ్గరికి తిరిగి నడిపించుటకు ఇస్సి(యేసు) ఆవతార పురుషుడైనాడు(1:4).

గ్రంథములో ప్రాయబడిన రీతిగా ఈ వృక్షాంతమును ఇచ్చివ “ వర్తకులు ఇశ్రాయేలు దేశమునుండి వచ్చిరని” తరువాతి పచనము చెప్పుచున్నది (1:5). దీని తర్వాత ఫరోసుండి దేవుని ప్రజలను విడిపించి భద్రపరచిన రాజకుమారుడైన మోస్ప(మోపే) పొత్రయొక్క వివరణ, ఐగుపులోని ఇశ్రాయేలీయుల దాస్యమును గూర్చిన చర్చ ఉన్నవి. మోప ఇశ్రాయేలీయులను దేవునియొద్దుకు తిరిగి నడిపిస్తాడు కానీ వారు త్వరలోనే విగ్రహాధనకు తిరిగిరి(12).

తదనంతరము రోమా ప్రభుత్వ దౌర్ధల్యము ద్వారా దేవుడు ఇశ్రాయేలీయుల ద్రోహమును శీక్షించుటను గూర్చి మనము వింటాము. అయిననూ దేవుడు తన ప్రజల ప్రార్థనలు విని “మానవ ఆకారములో అవతరించుటకు తీర్మానించుకొనెను”(4:1). “ ఆయన మానవునికి, దైవత్వముతో తన్నతాను బక్యపరచుకొని నిత్యానందము పొందుటను గూర్చి బోధించు”టకు “ నిత్యాత్మ” మానవ ఆకారములోనికి వచ్చేను.(4:3).

దేవుడు ఈ బిడ్డ ద్వారా మాట్లాడెను, మరియు “ ఏకైక అద్వశ్య దేవుని” గూర్చి మాట్లాడుచూ “ తప్పిపోయిన ఆత్మలను పూజ్యత్వాపుపడి వారి పాపములనుండి తమ్మునుతాము శుద్ధి చేసికొనవలెనని హెచ్చరించుట ” ద్వారా ఇప్పు తన యోవన కాలములోనే అనుచరులను పొందగలిగము (4:8). అయినప్పటికీ, 13 సంవత్సరాల వయస్సు కలిగి ఆతడు పెండ్లి చేసికొన వలెనని ఎదురు చూచినప్పుడు ఇప్పు వర్తకుల గుంపుతో యొషిలేమును విడిచి “ సింధి(ఆండియా) వెపునకు ప్రయాణము చేసెను”(4:13).

14 సంవత్సరముల వయస్సు కలిగినప్పుడు, ఇప్పు “ దేవునిచేత ప్రేమించబడిన దేశములో సింధి వైపునకు వచ్చి అర్యుల మధ్యలో ఫ్రారపడెను”(5:1). అతని ఘనత కుత్తర సింధిలో వ్యాపించిన తర్వాత, “ద్వీజైస్ అనే దేవుని భక్తులు ” అయినను ఎదకిరి కానీ ఆతడు

“మౌనపోయిన ఆరాధికులను విధిచి”(౫:3) బ్రాహ్మణ పూజారులు వేదాలను గ్రహించుటట్లో, ప్రార్థనతో శారీరిక రుగ్గుతను ఏ విధంగా స్వాస్థపరచవలెనో, పరిశుద్ధ లేఖనములను ఏ విధంగా బోధించవలెనో, మానవునిలోనుండి చెడు కోరికలను పారుద్రోలి అతనిని దేవుని పోలికగా ఏ విధంగా చేయవలెనో ( 5:4) బోధించిన “ ఆర్పిన్ దేశములోని ద్వాజగెర్నాథ్ ”కు(౫:3) వెళ్ను.

ఆరు సంవత్సరములలో ఇక్కడ మరియు “జతర పరిశుద్ధ పట్టణములలో” (5:5), ఇస్న హిందువులలో తక్కువ కులములవారిని ప్రేమించి దౌర్ఘన్యము చేసే ఉన్నత వర్గాలను వ్యుతిరేకించి వారిని ఆదరించుచూ జీవించెను. అతడు దేవుని మాత్రమే ఆరాధించాలనే విశ్వ వ్యాప్తప్రైన నియమమును సమర్థించుచూ, “పురాణ మరియు వేదముల దైవావేశమును సహితము కాదన్నారు ”(౫:12-13). ఇస్న విగ్రహారాధనంతటిని వ్యుతిరేకించి నిర్మిప్రైన వస్తువులను ఆరాధించే వారి మీదికి దేవుని ఆగ్రహమును తీసికొని వచ్చెను(౫:15-26). దేవుడు “ తన దైవత్యములోని భాగమును ఊదిన మర్మప్రైన మానవుని జీవముయొక్క కారకుడు ” (౫:18).

ఉన్నత వర్గాలకు చందిన పూజారులు మరియు ఔనికులు, వారి బోధను ఇస్న నిరాకరించుట పట్ల అవమానపరచబడి అతనిని చంపుటకు ప్రయత్నించినసూ, అతడు “ ఏకైక మహాత్మరమైన బ్రహ్మను(౬:2) ఆరాధించే ప్రజలయొద్దకు, గొప్ప బోధ్య సఖ్య-ముని పచ్చిన ప్రదేశమైన గౌతమైండ్ దేశానికి పారి పోయెను.” వేరేవిధంగా చెప్పాలంటే, బ్రహ్మను ఆరాధించే బోధ్యమతస్థుడు కనీస విషయము చెప్పుటకు సంఘర్షణకు లోనైననూ, ఇస్న బోధ్య మతమునుండి హిందూ మతమునకు పోయెను(13). అప్పుడూయన పటి భాషను బాగుగా నేర్చుకొని పవిత్ర సూతములను (బోధ్య మత లేఖనములు) ఆరు సంవత్సరముల వరకు అధ్యయనము చేసి తరువాత “ పవిత్ర పత్రాలను(చుట్టులు) పరిపూర్ణముగా విశదపరచెను”(౬:4).

ఆప్నుడతడు నేపాల్సు, హిమాలయ పర్వతములను వదిలిపెట్టి రాక్షిషోత్సవ లోయలోనికి దిగివెళ్ళాను. తరువాత అతడు పుణీమానికి కదలివెళ్ళి “మానవుని చేత పొందదగిన శ్రేష్ఠమైన పరిపూర్వుతను” గూర్చి ప్రతిచోట ప్రచారము చేసెను (6:5), విగ్రహములను సృష్టించేవారు నిత్యాగ్రికి బలిష్టుపోతారని పౌచ్చరించుచూ “అన్యుల” (6:7-10) మధ్యలో విగ్రహాధనను దండించుచూ ఉండెను(7:10), చాల మంది వారి విగ్రహాలను విడిచిపెట్టిరి (7:1).

ఇస్న తటువాత పర్వియాలో ఆగెను. అక్కడ అతడు, దేవుని మంచివారుగను చెడ్డవాడుగను చూచినందుకు మరియు సూర్యుని ఆరాధించుచున్నందుకు జోరాస్థీయన్ల చర్చమును బలిచినాడు. మునీస్వరులు దీనిని అంగీకరించక మధ్యరాత్రి సమయములో ఇస్నను క్రారమ్మగాలకు ఆహారంగా పెట్టుదానికి వెలుపల ఉన్న పెద్ద రహదారి దగ్గర వదిలిపేసిరి, అయిననూ అతడు తప్పించుకోవెను.

ఇస్న 29 సంవత్సరాలప్పుడు మూడు సంవత్సరాలకొరకు ఇక్కాయేలు దేశమునకు తిరిగి వెళ్ళాను. అక్కడ అతడు దేవుని సన్మానించుటకు ఉన్నత వైతిక విలువలను, నిస్సార్థతను, రోమా సామ్రాజ్యముయొక్క దొర్చుస్వమును యెదిరించకూడదనియు భోధించెను. యూదామత నాయకత్వముచేత అధ్యగించబడలేదుగాని పిలాతు, ఇస్న తిరుగుబాటును రేక్తత్త్వస్తుణి భయపడెను. పిలాతు ఇస్నని యూదా న్యాయాధిపతులకు అప్పగించెను. వారతవిలో ఏ తప్పించునూ కనుగొనలేదు. “ఈ నీతిమంతుని రక్తమును గూర్చి మేము నిరపరాధులము” (13:5) అని చెప్పుచూ ఒక పవిత్ర గిస్సెలో వారి చేతులను కడుగుకొనిరి.

అయినప్పటికీని, పిలాతు జయించినాడు. ఇస్న సీలువ వేయబడ్డాడు. సీలువ మీద ఒక పూర్తి దినప్పున తర్వాత, ఇస్న “స్నేహ తప్పిపోయి, దేవునితో

ఐక్యపరచబడుటకు ఆయన ఆత్మ శరీరమునుండి విడిపోయినది” (14:4).

“ ఈ విధముగా కలిపమైన పాపులను రక్షించి, బాధపడేవారిని ఆదరించిన నిత్యాత్మయొక్క ప్రతిభింబమై మానవ రూపములోనున్న భూసంబంధమైన ఆయన ఉనికి అంతమొందింది” (14:4).

అప్పుడు పిలాతు ఆయన శరీరమును తన బంధువులకీచ్చుటకు అజ్ఞాపించెను. వారు దానిని ఒక సమాధిలో ఉంచగా అనేకులు రోదించుటకును, ఏద్యుటకును వచ్చిరి. మూడు దినములైన తర్వాత, పిలాతు ప్రజలలో తిరుగుబాటు వచ్చునేమోయని భయపడి ఇన్న శరీరమును ఇంకోక ఫలములో పెట్టెను (14:8). ఇన్న యొక్క అనుచరులు కొందరు ఖాళీ సమాధిని దర్శించినప్పుడు, “ దివ్యాత్మలో ఒక భూగముకలిగి భూమి మీద నిపసించిన పరిశుద్ధునియొక్క మర్ద్యమైన శేషములను తీసికొనుటకు ప్రథాన న్యాయాధిపతి పరలోకమునుండి ఆయన దూతులను పంపెను” (14:7).

జది పిలాతునకు ఆగ్రహము పుట్టించి ఇన్న పేరు మీద అన్య మతమును ప్రచారము చేసినందుకు మరణ శిక్ష విధించేటట్లు చేసినది. హింసలకు గురియైనప్పటికీని, గొప్ప సృష్టికర్తకు ప్రాముఖ్యములేని లోకముకొరకు “ వారి మొండి తప్పినదములను విడిచిపెట్టే, వారి ఆత్మల రక్షణ గూర్చి ఆలోచించి పరిపూర్ణానందము సంపోదించవలెననీ” ఇన్నయొక్క అనుచరులు అన్యులకు ప్రకటించుటకు ఇత్తాయేలు దేశమును విడిచిపెట్టేరి (14:10). వారు విజయమును పొందిరి (14:11). ఈ విధంగా పరిశుద్ధుతైన “ ఇన్నయొక్క జీవితము” ముగిసినది.

### ఇన్న ప్రకారము వాస్తవము:

ఈ గ్రంథముయొక్క వేదాంతము బౌధమతము, హిందూమతము, యూదు మతము మరియు క్రైస్తవ మతములయొక్క కుతూహలా(పరిశోధనా)

కలయిక. ఇస్నాయొక్క దేవుడు పశ్చాత్తాపవరుని విగ్రహాధికులకు నరక యాతన యున్నదని బెదిరించుచూ, ఆరాధనను అంగుచూ విగ్రహాధనను సహించని సైతిక విలువలుగల (యూదా మతము కాబట్టి) దేవుడుగా కన్నించుచున్నాడు. సువార్తలలో ఉన్న బోధలతో ఇస్నాయొక్క బోధలకు దగ్గరి పోలికలు ఉన్నందున మరి ముఖ్యముగా అతడు మోషెయొక్క నియమములను వదిలివేయుటకు రాలేదు గాని : “ మానవుల హృదయములలో వాటిని తిరిగి స్థాపించుటకు ” వచ్చేనని చెప్పినప్పుడు (10:21, మత్తయి 5:17-20 తో పోల్చి చూడండి) ఏటిలో కై గ్రస్త మూల మాత్రములున్నవి. అయిననూ, ఇస్నా ప్రత్యక్షత “ విశ్వముయొక్క ఆత్మను కనుపరచేవాడుగా ” చెప్పుబడినది గమక దేవుడు మానవ దూపమును ధరించినాడన్న కై గ్రస్త యోవన కంటే హిందూ ఆవకారము (నియమిత కాలాలలో దేవుడు ఆగుపడుట)యొక్క ఆద్యైత సిద్ధాంతమునటు దగ్గరగామన్నది. ఇతర మతముల గురించి అతనికి తెలిసినపుడు అతడు వాటిని విమర్శించేవాడు. కానీ బోధమతమునకు అనుకూలముగా అతని బుద్ధి మళ్ళింది. “ ఘనులైన బుధుల నియమాలను ” చదివే స్వప్తమైన ఉద్దేశములతో ఆశాయేలును విడిచిపెట్టాడు(14:13). జోరాష్టోయన్ మతము మరియు జైన మతము చాల తక్కువ మన్ననలను పొందినవి.

ఈ గ్రంథము మాపించిన ఇస్నా మరియు నోటొవిచ్ వివరణ బైబిలు చరిత్రలోని అవేక విషయములనుండి వేగముగా వేరుచేయబడినవి, కానీ నెర్రయించరగిన కొన్ని వ్యాఖ్యానములు మాత్రమే చెప్పుబడినవి.

“ ప్రార్థనల ద్వారా శారీరిక రుగ్మతలను ఏ విధంగా స్వప్తపరచవలెనో ” ఇస్నా హిందువులనుండి నేర్చుకొన్నట్లుగా మనము చదువుతాము(క:4). కానీ ఈ గ్రంథచరిత్ర అతడు ఆ నిధంగా చేసినట్లుగాని లేక అతని సేవనుగూర్చిన అద్భుతమైన స్వర్పగాని చూపించదు. ఇస్నా యేసువలె అద్భుతములు తెలిసినపాడు కాదు.

ఇన్న కథలో, యూదామత నాయకులు ఇన్నను చంపవద్దని పిలాతును వ్యతిరేకిస్తా ఇన్నను సమర్థిస్తారు. ఇది ఆయన మరణమునకు కారకులైన రోమా రాజ్యము మరియు యూదా నాయకత్వమును తెలియజేసే అన్ని నాలుగు సుఖార్థలకు వ్యతిరేకముగానున్నది. యూదామత వ్యవస్థకు యేసుకు మధ్య పెరుగుచున్న ఆంధోళనకరమైన పరిష్కారులు ఇన్న వృత్తాంతములో లేవు.

ఇన్న ఏదో విధంగా దేవుడు బయలుపరచినవాడైనప్పటికి, బైబిలు జ్ఞానము ప్రకారము అతడు మానవ రూపము కాదు. అతడు “విశ్వముయొక్క అత్మ” యొక్క అవతారముగా (1:2) మరియు “ దివ్యాత్మలోని ఒక భాగమును కల్గి భూమి మీద నివసించిన పరిశుద్ధుడుగా”(14:7) చెప్పబడినాడు. ఈ వివరణలు లోకాన్ని సృష్టించిన “ వాక్యము శరీరధారిమైనాడు ” అని చెప్పే బైబిలు వేదాంతానికి పూర్తిగా ఆన్యపరంగా ఉన్నవి (యోహాను 1:1-18).

ఇన్న మరియు ఈ వృత్తాంతము మరల మరల పాపము, ప్రత్యేకంగా విగ్రహాధనను గురించి మరియు పాపమునుండి పూన్చాత్మాపుడే ఆవశ్యకతను గురించి చెప్పుచున్నవి. ఆయనమా, ఇన్న పాపము కొరకు ఏదైనా ప్రాయశ్చిత్తార్గణమును గురించి ఏమియు చెప్పలేదు. విశేషముగా, “ అతని పాచుగువారికి చేయవలసిన మంచి, నిత్యాత్మలో వేగంగా ఐక్యపరచడానికి ఖచ్చితమైన మార్గము ” (6:6), “ మొదటి పవిత్రతను తిరిగి సంపాదించు కొన్నవాడు తన దోషములు త్రమించబడినవాడై చనిపోవును ” (5:18; 9:5). మరియు రక్తం అనేది ఒకడు తను ఈ అంతర్యాసిలో లీనమైయున్నాడని అని తెలిసికొనుచే అని తెలియపరచబడినది(4:3). ఇన్న సిలువ వేయబడుట ద్వారా మన పాపములకొరకు ప్రాయశ్చిత్తము చేసే విమోచకుని కండి ఎక్కువగా ఒక నైతిక బోధకులు మరియు ప్రచారకుడుగా ఉన్నాడు.

ఇస్నయొక్క సిలువ వేయబడిన వృత్తాంతము ఈ గ్రంథములో ఒక చిన్న భాగమును మాత్రమే ఆక్రమించుకొన్నది, కానీ సుప్రార్దలు యేసు జీవితములోని మరి ఏ ఇతర సంఘటనను గూర్చి చెప్పినంతగా దీనిని గూర్చి నోక్కి వక్కాణించి చెప్పినవి. ఇది వేదాంతమునకు ద్రోహము చేసేసినట్టే: ఇస్నపూతసాక్షిగా చనిపోయెను, కానీ రథకునిగా చనిపోలేదు. అతని మరణముకంటే అతని జీవితము ఎంతో ముఖ్యమైనది. అతని మరణము ఒక అంతము, ప్రారంభము కాదు. సుప్రార్దలు చెప్పిన యేసుయొక్క సేవ మరియు ఆయన అంతిమ నిర్మిషత్వము - పునరుద్ధానమును, “ పరిశుద్ధుతైన ఇస్న జీవితము ” పూర్తిగా కాదంటుంది(ఒప్పుకోదు). ఇస్న శరీరము పిలాతుచేత రహస్యముగా మార్చబడినది. దీని తర్వాత అతని అనుభరులు అద్భుతమైన రీతిలో అతని శరీరము పరలోకానికి తీసికొనబడివచ్చినదని తప్పుగా అనుకొన్నారు. కానీ నిజంగా అది పిలాతు ఎన్నుకొన్న పమాధిలో కుళ్చిపోవుచుండెను.

పిలాతు ఆ శరీరమును ఇంకొక సమాధికి తరలించుట ద్వారా తిరుగుబాటు జరగదని ఎందుకు అనుకొన్నారో, లేక మరి ఏ యితర కారణానికి కూడ ఈ గ్రంథములో నిదర్శనాలు లేవు. కానీ పిలాతు ఒక పెద్ద క్రిప్తువ ఉద్యమము జరుగుతుందని భయపడినట్టతే, మరియు యేసు శరీరము ఎక్కడ ఉంచబడినదో తెలిసియంట, పునరుద్ధానముయొక్క ప్రచారమును చిత్రుచేయుటకు ఆయన శరీరమును తెచ్చి చూపించుటలో అర్థమున్నది. చరిత్రలో దీనిని గూర్చి ఏమియు లేదు.

కానీ నోటోవిచ్యొక్క వివరణలకు అనుకూలముగా మరియు ప్రతికూలముగా ఉన్న నిదర్శనాలను చూడబోయే ముందు, నూతన ఆత్మియతలోని చాల భాగముతో ఇస్నయొక్క వేదాంతమే విభిన్నముగా ఉండని మనము గుర్తించాలి. యేసు ఒక గూడమైన(మర్మమైన) గురువనుకొనే వారి యోచనను ఆదరించాలని చాలమంది తరచుగా ఇస్నను వేడుకొనుటను

ఆలోచిస్తే ఇది ప్రత్యేకముగా నిండాన్నితిగా కన్నిస్తుంది.

ఈ గ్రంథము దేవుని గూర్చి ఒక వ్యక్తిగతమైన మరియు నైతికమైనవాడుగా మాట్లాడుచున్నది. వ్యక్తిగతముకాని శక్తిగా, ఒక సిద్ధాంతముగా, లేక నూతన ఆతీయతలో చాల భాగమువరకు అటు ఇటు కదిలే ఒక కంపనమువలె కాదు. మరి ముఖ్యముగా విగ్రహారథనకు సంబంధించినంతవరకు వారి అవిధేయతనుబట్టి ఇస్సుయెక్కు దేవురు మానవుల పట్ల చాల కోపముతో ఉన్నాడు. నూతన ఆతీయతకు చాలవరకు ఆతీయ బలమును కలిగించుచున్న హిందూత్వము దానిని చాల సార్లు వేదాంతముగా చేయుచున్నది.

మానవులు దైవాత్మలో కనీసము ఒక భాగమును తమలో కలిగియున్నారని ఇస్సు చెప్పుచున్నప్పటికే, అతడు మానవులను పశ్చాత్తాప పడవలెనని పిలుచుచున్నాడు. పాపము ఒక వ్యక్తిగతమైన దేవుని దుఃఖపరిచే కార్యములు మరియు వ్యవహారముగా అర్థము చేసికొనబడుచున్నది. పాపరాహిత్యము మరియు అసంత శక్తిని వక్కాణించే నూతన ఆతీయతయెక్కు మానవ శక్తి దృష్టాన్త చూస్తే ఇది విభిన్నముగానున్నది. ఒకానోక సమయములో ఇస్సు మానవుడు అద్భుతములు చేయలేదని చెప్పుచున్నాడు(11:7). ఇది నవీన యుగపు ఆలోచనయెక్కు ఆధ్యాత్మిక ప్రవృత్తికి అతనిని దూరముగా పెట్టుచున్నది.

ఆదియునుగాక, “జోక్కుగాంధ్రను ఆశ్రయించేవాడు వాడి గుండె గుండిని అపవిత్రపరచుకాని, సృష్టికర్తలో అతనికి విశ్వాసము లేదని చెప్పుచూ” దైవత్యాన్ని వ్యక్తిరేకిస్తున్నాడు(11:10). చిలుక కార్యాను చదువుట, ఒక చింగిను పడవేయుట, సృష్టికము ద్వారా దైవత్యాన్ని వాడుట, వివిధ ఆతీయ విచారణ చేసే అనేకమందిచేత అంగీకరించబడిన ఆత్మవిచారణలు మొదలైనటువంటి అనేక దైవత్యాన్నికి సంబంధించిన ఆచారములైన్నానూ,

వాటిని ఇది ఆర్థగించుచున్నది.

తిరిగి అవతారమెత్తుట మీద ఇస్కుయొక్క కథ అస్పష్టతను కనుపరచుచున్నది అది దేవుడు ఏదో ఒక విధంగా ఇస్కులో “ తిరిగి అవతరించినట్లు ” చెప్పుచున్నది కానీ తీర్చు దినమును గూర్చి చివరి తీర్చు అయినట్లుగా కూడా చెప్పుచున్నది. దేవుడు “ ఎప్పుడునూ ఆయన బిడ్డ ఆత్మను దండించుట కొరకు ఒక మృగములో పడవేయుట ద్వారా ఆవమానపరచడని చెప్పుచూ ఇస్కు, మరొక జన్మనెత్తురమును కాదన్నాడు ”(6:11). కాబట్టి ఈ గ్రంథము కనీసము పునర్జన్మన్న సిద్ధాంతము సంబంధించినంతవరకు స్పష్టముగానున్నదని మనము చెప్పువచ్చును.

“ మానవ కుమారులలో ఆగ్రగణ్యాదు : పరిశుద్ధుతైన ఇస్కుయొక్క జీవితము ” వాస్తవానికి ఒక వేదాంతపరమైన కదంబము. జానెట్ బాక్ ప్రాసిన యేసుయొక్క మర్యాద అనే గ్రంథము వంటివి యేసు ప్రయాణము చేసెననుకొనే ప్రయాణములను ఆయనను సంఘము నమ్మాలనుకొనే విషయముకండి తూర్పుకు చెందిన ఒక మర్యాదైన వారుగా బయలు పరచుచున్నవని చెప్పుచున్నప్పటికినీ, ఇది సూతన యుగపు ముఖ్య సిద్ధాంతాలను స్పష్టముగా ఆదరించదు.

జానెట్ బాక్ మరియు ఇతర రచయితలు, ఎట్లర్ కేసె మరియు లెవి హెనింగ్ పరపచించిన స్థితిలో వారు పొందిన అనేక ఆత్మియ ప్రకటనలతో నోటివిచ్ గ్రంథమును ఒక ఉపభాగముగా చేయు ఉద్దేశమును కలిగియున్నారు. యేసును గూర్చిన విశేషమైన సత్యము పరిశుద్ధుతైన ఇస్కు అనుటకు మనకు ఏ చారిత్రాత్మిక నిదర్శనము ఉన్నది? దీనిని గూర్చి మనము తరువాతి భాగములో చర్చించెదము.

- (1) ఎంర్. జి. గుడ్లిప్పార్ట్, మాడర్న్ అపొక్రిఫ్ (బోస్టన్: ద బీకన్ ప్రెస్, 1956), 7
- (2) యేసు మరియు ప్రస్తుత కాలపు భారతీయ గురువులయొక్క పోలికల వివరణ కొరకు విశాల్ మంగల్ హాండ్ గారి ద వాల్ట్ ఆఫ్ గురువ్ అనే పుస్తకాన్ని చూడండి.
- (3) “ పరిశుద్ధుతైన ఇస్న జీవితము ”తో సంబంధమున్నదనుకొనే ఎలిజబెత్ కాస్టరి కథ ఈ వచనమును ఎలిజబెత్ క్లార ప్రాఫెట్యొక్క యేసు చరిత్రలో తప్పిపోయిన సంవత్సరములు లో సంరక్షణగా వారుతుంది. (లివింగ్స్టన్, సమిత్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, 1984), 317. జానెట్ బాక్యొక్క యేసు మర్యాద లావ్ ఏంజలస్: బోర్ బుక్స్, 1984), 116-17.
- (4) జానెట్ బాక్యొక్క యేసు మర్యాద (లావ్ ఏంజలస్: బోర్ బుక్స్, 1984), 116-17.
- (5) భ్రాంచ్ మరియు అమెరికా వారి ముద్రణలు, పెర్ బెస్క్, యేసును గూర్చిన వింతైన కథలు(ఫిలాడెలిప్పియా: ఫోట్రెన్ ప్రెస్, 1985), 121 మీర ఖచ్చితమైన పుస్తక వివరణ కొరకు గుడ్లిప్పార్ట్, 3, చూడండి.
- (6) జి.హాచ్. కొనెల్లి మరియు ఎల్. లాండ్స్బర్గ్ చేత తర్వాత చేయబడిన నికొలాన్ నొఱావిచ్చయొక్క యేసు క్రీస్తుయొక్క అవిదితమైన జీవితము (స్వాయంమార్క్:ఆర్.ఎఫ్. ఫెన్నె మరియు కంపెనీ, 1890), 7. (మొదటి ప్రమరణలు 1894 వరకు రాలేదు కాబట్టి ఈ చెప్పుబడిన ముద్రణ తారీఖు ఖచ్చితమైనది కాకపోవచ్చ). వీరచంద్ ఆర్. గాంధీ చేత తర్వాత చేయబడి మరియు జి.ఎల్. క్రిష్ణ చేత పునర్దీమర్యాద చేయబడి అచ్చ వేయించిన గ్రంథము కంటే ఈ గ్రంథము తర్వాత లో తక్కువ సంగ్రహించబడినది కాబట్టి దీనిని ఉదహారించుటకు నేను ఎన్నుకొనియున్నాను. (షికాగో: ప్రాగ్రసిప్ థింక్ పట్టిపెంగ్ ప్రాస్, 1907).
- (7) నొఱావిచ్, 8.
- (8) దీనిని గూర్చిన ఆయన ఊహా పచ్చాడునూ చెప్పబడలేదు.
- (9) నొఱావిచ్, 10.

- (10) హాబోవిచ్, 10.
- (11) హాబోవిచ్. 10. 229-30.
- (12) క్లాప్టంగా ఉన్న ఈ కథ నీర్గమ కాంతములోని వివరణనుండి చాల  
విధాలుగా వేరుగామన్నది కానీ మనము దీనిని గురించి  
చింతించనవసరములేదు.
- (13) బౌద్ధమతపులు దేనివైననూ ఆరాధించినట్టుతే అది బుద్ధుని మాత్రమే,  
బ్రహ్మను కాదు.